

Věrná

STRÁŽ

Týdeník Svazu Čechů z Volyně

Račník III - číslo 10

V Zateci dne 12. března 1948

Cena 3 Kčs

T. G. Masaryk

Vzpomínáme 11. výročí úmrtí presidenta Osvoboditele T. G. Masaryka, jemuž československý lid vyjádřil svůj vděk zákonem — zasloužil se o stát.

Pochopit Masaryka a rozumět mu není tak jednoduché. Už ne proto, že Masaryk nám byl často skreslován tím, že byl představen spíše jako osoba legendární která našemu národu byla předurčena a již bylo vše osudem podáváno hotové, takže celkem lehce chudý hoch stal se presidentem, jemuž za sídlo byl určen památný pražský královský hrad. Lidová i jiná fantasie na něj nanasla příliš mnoho mytických barev, čímž nám Masaryka spíše vzdálila, než aby správně vystihla a charakterisovala jeho velkou osobnost. Na Masaryka se díváme jako na člověka, který je velký tím, co vykonal a jak to vykonal, než aby reální skutečnost jeho života byla obětována pohádce, byt sebekrásnější.

Programem Masarykova života je jeho životní úsilí; pracovat na odstranění a překonání všeho, co činí život zlým, těžkým, co člověku nedovoluje, aby byl šťasten. To je tvrdí myšlenka Masarykova — lepší život člověka vně i uvnitř v sociálním řádu společnosti i jeho duchovním stavu. To vše Masaryk shrnuje v jedno slovo: humanita — dobro člověka.

Masaryk byl rozeným revolucionářem a bojovníkem za pravdu a své přesvědčení. Proto měl i dost odpůrců, kteří v prostředcích boje nebyli příliš vybiraví. Vítězství nad nimi dosahoval jen důslednou pravdivostí a realností svých důkazů a vysokou mravní silou své osobnosti.

Bude jistě zajímavé, jaký byl poměr Masaryka k Rusku, jak carskému, tak i revolučnímu. Jeho láska k němu a silná přitažlivost, kterou naň Rusko působilo, se nejlépe projevilo tím, že jeho dílo „Rusko a Evropa“ je pokusem o duchovnou analýsu Ruska.

Po únorové revoluci přišel rudý říjen s těžkou občanskou válkou. A tu stál Masaryk před velkým problémem. V tehdejších myšlenkovém zmatku vyvolaném zoufalým bojem vzbouřivšího se ruského lidu, zachoval Masaryk kritický postoj. Nicméně v zásadní otázce, zdá naše vojsko má

či nemá obrátit zbraně proti ruskému lidu, viděl vpřed zcela jasně a určitě. Věděl, že by bylo bývalo osudnou chybou zasahovat do vnitřních poměrů

rů Ruska. Proto také toto údobí našeho prvního odboje nezanechalo hlubších důsledků pro naše přátelské vztahy k Sovětskému svazu. V tomto ohledu vděčíme velmi mnohlo politické prozíravosti Masarykově.

Co my nyní bez Masaryka a po Masarykovi? Napodobit ho? Opakovat co on říkal a co on dělal? Tak ne, tak nechtíme Masaryka. Doba silně pokročila vpřed a vykládat Masaryka jen tím, že bychom citovali, co říkal k té či oné otázce, to by nebylo masarykovské. Vezměme si z Masaryka zcela něco jiného: Samostatně myslit a jednat, pomáhat k vítězství pravdě a spravedlnosti. Budeme-li takto posuzovat a chápat Masaryka, poznáme nejlépe jeho velikost, stálou živost jeho myšlenek a jeho věčnost ideálů. Budeme v něm vidět vzor bojovníka za pravdu a průkopníka ochotného vždy znovu bojovat proti zpátečnictví, za nové formy života, spravedlivějšího ke všem bez rozdílu, v němž nebude ponížovaných, kořisticích, ani vykořisťovaných. Nepřipusťte, aby se nám Masaryk stal pouhou modlou, nýbrž aby jeho životní názor byl pro nás stálým vodítkem v chápání novodobých a pokrokových myšlenek.

Masaryk myslitel a tvůrce naší samostatnosti si nikdy nepřál, abychom ustrnuli.

Pochopíme-li takto Masaryka, jediné pak splníme jeho veliký odkaz. J.F.

SOKOLOVO

První březnové dny roku 1943 vepsaly neivýznamnější stránky do dějin nové československé armády. Jméno Sokolovo nezůstalo spjato jen se jmény hrdinů, kteří tam naposled vydechli, ale stane se heslem a nabádacím vzorem pro všechny, kdo přicházejí po nich. Neboť v Sokolovu se znovu slavně potvrdilo, že nezlomný duch a víra ve vlastní věc se vyrovnají hrubé přesile.

Boj o Sokolovo byl prvním utkáním Čechoslováků s Němci na ruské půdě, v nejstrašivější válce, jakou dějiny poznaly. Význam bitky, v níž hrstka vojáků úspěšně čelila záplavě mnohem silněji vyzbrojených, v boji již zkušených nepřátel, přerostl její

rámec. Na cestě k Charkovu narazila část německé armády na Sokolovo. A zůstala stát.

Sokolovo leží na jižním břehu řeky Mží. Před ní na severním břehu jsou dvě vesničky Mirgorod a Artuchovka. Uprostřed mezi nimi je les, na jižním okraji, blíž k řece, sochoz. Ten se stal stanovištěm velitelství. Do Mirgorodu byla poslána třetí rota, do Artuchovky druhá a do Sokolova první, zesílena jednou četou druhé roty, minometnou četou, četou protitankovou a četou automatických. Kromě toho měli v Sokolovu podporu ruského dělostřelectva. Velení této zesílené roty bylo svěřeno npor. Otakarovi Jarošovi.

Díky obětavému odporu ruských vojáků mohl dát npor. Jaroš narychlo vybudovat ve vesnici obranná postavení.

V noci na 8. března obsadili Němci lesík jihozápadně od Sokolova. Průzkum přinesl další zprávy o německých tancích, které se soustředily v okolních lesích. Celé dopoledne trvat ještě klid. Krátce po poledni se na pahorku západně od vesnice objevilo několik německých tanků. Dojely ke shluku stromů pod lesíkem a byly přivítány paubou obránců. Tanky se zastavily. Němečtí automaticí na nich sedící seskákali dolů a stáhli se zpět k lesu.

V řadách obránců se zvedl jásot.

Tak rychlý úspěch nikdo nečekal. Obránci vstávali ve svých postaveních, byli málem hotovi rozběhnout se a jít se podívat na své dlo. Byla to však radost předčasná, neboť chvíli po tom se vykroutil z lesa dlouhý had železných nestvůr. Obrana Českoslováků je začala počítat. Jeden, dva... pět... patnáct — nechali počítání. Bylo třeba střelít. Bít, ničit, rozbít, nepustit dál. Protitanková děla plivala granáty, ruská děla z dálky vrhala železo a oheň. V určený okamžik se roztrhla jitrná tma strašlivým řevem výbuchů. Kafaše, tento děs Němců, zahájil ničení soustředěného materiálu a vojska. Vozy létali do vzduchu, němečtí smrtěhlavové se

naměli čas ani vzpamatovat ze zděšení a umírali na kusy rozerváni.

Týden leželi Čechoslováci za řekou Mží a bránili svůj úsek. Dělati to dobře — Němci neprošli. Čechoslováci byli první nesovětskou jednotkou která se na východě střetla s Němci. Bili se s úspěchem, který byl po zásluze oceněn. Bili se z přesilou motorizovaných SSS divisi, ubránili proti nám úsek 15 km. Ohlas ve světě byl veliký. Němci ve vzteklých rozpacích se snažili vystoupení čs. jednotky nejprve zamlčet, později tvrdili, že byla úplně zničena. O své lži se přesvědčili brzy na své vlastní kůži.

J.F.

BACHMAČ

Při každém výročí slavné bitvy u Sokolova bude si naše armáda s hrdotí připomínat, že o 25 let dříve, v týchž březnových dnech vybojovali čs. vojáci vítězství svůj velký boj s Němci u Bachmače.

Abychom dobře porozuměli, oč u Bachmače vlastně šlo a za jakých okolností byla tato bitva svedena, musíme si aspoň ve velkých rysech připomenout tehdejší vojensko-politickou situaci v Rusku vůbec a postavení východní skupiny čs. zahraničního vojska zvlášť.

Na podzim roku 1917 měli jsme za hranicemi dobrovolnické vojsko — své legie — již ve všech hlavních spojeneckých evropských zemích: v Rusku, ve Francii a v Itálii. Legie ruská měla za sebou dlouhé období výzvedné činnosti a slavné boje u Zborova a Tarnopole; obě ostatní se teprve připravovaly na své hlavní střetnutí s Němci. Naši zahraniční revoluci proti Rakousku-Uhersku vedla československá národní rada s Masarykem, Štefáníkem a Benešem v čele; sídlila v Paříži.

V poslední třetině roku 1917 a v prvních dvou měsících roku osmnáctého bylo téžisté celé zahraniční vojenské akce československé na Ukrajině. V době vnitřních převratů a bojů v revolučním Rusku, za postupného rozpadu staré carské armády a východní fronty, dokončoval tam náš dobrovolnický armádní sbor svou organizaci za přímého a pronikavého působení Masarykova, připravuje se pokračovat v boji za osvobození vlasti po boku Dohody.

Tak došlo ve dnech od 8. do 13. března k řadě potyček a tuhých bojů mezi Čechoslováky a Němci na sever a západ od Bachmače, v cejkové šíři obloukové fronty přes 40 km a ve vzdálenosti od 60 do 8 km od hlavního nádraží bachmačského. Boje a operace ty byly většinou vedeny podél trati na směrech Bachmač — řeka Desna a Bachmač — Kruty.

Hlavní boje v strašně rozbrodělém terénu, kde již postup sám o sobě znamenal nesmírnou námahu, byly svedeny 10. března, kdy nepřítel se

znal houževnatost československé obrany a prudkost našich útočných akcí. V severním úseku, po úspěšném útoku na Doč a zahnání nepřítelů s velikými ztrátami pro něho, ustoupil: naši pod tlakem trojnásobné nepřátelské přesily až k stanici Česnokovce, kde se zařídili k obraně. V západním úseku byla iniciativa z počátku v rukou Němců, kteří pronikli až na 8 km před Bachmač. Ale naším rázným protiútokem a obranným manévrem části I. náhradního pluku, který přerušil svou jízdu a rovnou z vlaku zasáhl do boje od jihovýchodu, byli Němci obránci v kvapný ústup.

Sestidenní bojové operace u Bachmače, kde se střídaly prudký útok s aktivní obranou a ústupovými boji, znamenaly vítězství morálně silnějšího proti technicky a početně daleko

lépe vybavenému. Němci měli stálo u rostoucí převahu v silách i v palbě, převahu až trojnásobnou.

Mezi Bachmačem roku osmnáctého a Sokolovem roku čtyřicátého třetího je politická, vojenská, ideová a mravní souvislost, je to pokračování téhož zápasu za jedny a tytéž ideály. U Bachmače i Sokolova se bili Čechoslováci po boku bratrské Rudé armády proti nepříteli slovanských národů.

Oživením vzpomínek na březnové dny roku osmnáctého pod Bachmačem uctíváme nejen památku padlých bratrů a hodnotíme tehdejší úspěch, nýbrž zdůrazňujeme též ony tradiční národní a vojenské ctnosti, jež jsou předpokladem pro zdárný vývoj, hodnotu a vítězství naší nové armády.

J.F.

Československé ženy v bitvě u Sokolova

Letos na jaře bude tomu pět let, co došlo k houževnatým bojům na východní frontě, když byla zahájena německá protiofensivní. Tenkrát jsme u nás se zatajeným dechem stáli nad mapami východní fronty a úzkostlivě jsme sledovali boj ruských vojsk, který vyvrcholil v bitvě u Sokolova. I tam tehdy s hrdinnou odvahou bojovali po boku ruských vojsk nejen českoslovenští muži, ale i československé ženy; počínaly si tak úspěšně, že navždy budou mít úctu a uznání celého národa.

V lednu r. 1942 byli rozhlasem vyzváni všichni čeští a slovenští občané v SSSR, aby se přihlásili do vojenské služby. Protože tehdy po boku ruských mužů bojovaly i ruské ženy proti německému vetřelci, hlásily se i české ženy v Buzuluku k řádnému odvodu. 7. února přišla první žena Malvína Friedmanová, provdaná Fantová, později Rita Nováková, Matylda Braunová jako sedmá a ostatní. Zprvu nebylo instrukce, co s nimi dělat. Plukovník L. Svoboda, který velel československé jednotce na východě, rozhodl, že budou ženy stejně přijímány jako muži. Dostaly uniformu a zvláštní místo v kasárnách.

Ženy prodělaly jako ostatní vojáci všeobecný výcvik pěšáka: cvičení pořadová, střelbu z pušky, kulometu, vrhání granátů a výcvik bojový. Pro sanitární výcvik byl prodělán výcvik speciální a vždy starší 50 let byly školeny na sociální péči v armádě.

V prvním roce 1942 byly ženy ubytovány v kasárnách, kde jim byla přidělena zvláštní místnost. Kázeň byla přísná, režim kasárenský. Výstroj měly stejnou jako muži: stejnokroj, přilbu a plynovou masku. Pušky měly telefonistky Marie Ljalková a Vanda Byněvská, které se později vyznamenaly ve sboru elitních střelců a vynikly ve střelbě nad mnohými muži.

Z Charkova, kam přijel vlak s našim prvním praporem, ve kterém byl ženám vyhrazen zvláštní vůz, zbývalo na frontu 300 km pěšího pochodu nocí v mrazu, sněhu. Ženy byly statečné, houževnaté, odolné a po cestě ošetřovaly omrzlé a onemocnělé. V bitvě se dostaly ženy do předních linií. Zachraňovaly raněné vojáky. Malvína Fantová vynesla sama asi 11 vojáků. Dvě ženy byly vyznamenány Rudou hvězdou, za odvalu dostalo vyznamenání 6 ošetřovatelek; některé dostaly

později také československé vyznamenání. Bitvy u Sokolova se účastnilo 38 žen, z nichž 36 je na živu. Na základě dobrých zkušeností se ženami byly ženy přijímány ochotně do armády, takže celkový počet odvedených žen v čs. zahraniční armádě na východě byl 774. Padlo jich 7, raněno asi 160, invalidy zůstalo 8 žen. Československým válečným křížem bylo vyznamenáno 76 žen, medailí za chrab-

rost 63 ženy, medailí za zásluhy I. a II. stupně 123 ženy, sovětským vyznamenáním Rudou hvězdou 2 ženy, jugoslávským vyznamenáním 4 ženy.

Nikdo nemůže upřít československým ženám jejich veliké zásluhy v bojích o svobodu národa, úctu a uznání za jejich statečné a uctyhodné jednání. Vzpomínáme-li slavné bitvy u Sokolova, musíme si připomenout i veliké zásluhy československých žen.

Památné výročí

K 5. výročí bitvy u Sokolova

Po velké stalingradské bitvě, ve které byly zničeny 4. a 6. německá Paulusova armáda, shromažďovali Němci nová vojska, která vrhli proti sovětské voroněžské skupině armád. Přivolané německé tankové divise měly prorazit sovětskou hradbu a zmocnit se Charkova. Mezi jednotkami, které z týlu přispěchaly na voroněžskou frontu, byl koncem února 1943 i 1. čs. polní prapor, vedený plukovníkem L. Svobodou.

Na frontu dorazil prapor po mnoha-denním usilovném pochodu, který ze začátku byl ztěžován sněhovými vánicemi a později táním. Saně jako dopravní prostředek selhávaly, koně padali únavou, a tak nezbyvalo znaveným pěšákům nic jiného, než sundat se sani těžký vojenský materiál a donést jej s posledním vypětím sil do přiděleného úseku na řece Mži, jihozápadně od Charkova. Byl to úsek 15 km široký, na prapor příliš velký, který bývá obvykle přidělován divisi. K tomu byl dán čs. praporu strohý rozkaz: nepropustit ani jeden nepřátelský tank!

Dne 7. března se po prvé naši vojáci střetli s nepřátelským průzkumem. Vlastní útok započal 8. března. Ve 13 hodin vyjelo 6 nepřátelských tanků na průzkum, narazilo však na zamiňovaný prostor a vrátilo se zpět. Po 45 minutách se objevilo za mohutného hukotu strojů v předpolí Sokolova 60 tanků, 20 transportérů a dva prapory motorisované pěchoty, které za podpory minometné a dělostřelecké palby začaly útočit na Sokolovo. Nastal velký boj o okraj osady. Nepříteli se podařilo s převahou tanků vniknouti po velkých ztrátách do obce.

Samopalníci pod vedením ppor. Sochora zahájili protiútok mezi domy a z pozorovatelný velitele praporu bylo vidět, jak nepřátelská pěchota před nimi utíká. Tanky, blížící se ke kostelu, se musely vrátit, aby pěchotu opět vedly do boje. Hromadně nasazené německé plamenomety zapálily

několik desítek domů. Nepřítel zatlačoval obránce stále více ke kostelu, s jehož věže řídil npor. Jaroš boj. Dvě čety, vyslané ze zálohy praporu k zesílení obrany, donutily nepřítele nasadit nové síly. Bojovalo se urputně až do nočních hodin; hořící sokolovské domy osvětlovaly bojiště.

V hrdinné obraně kostela padl velitel npor. Jaroš, když poslední zbytky obrany vedly boj až do úplného sebezobětování. Jen malé části se podařilo přejít po ledě řeku a dostat se do dalšího obranného pásma. Boj byl dobojován, nepřítel byl na řece zadržován. V dalších dnech obrana za řekou vzdorovala tak mocně, že Němci byli nuceni změnit směr útoku na Charkov, odbočit na sever a útočit na město od severozápadu. Manévr jim trval 6—7 dnů, čímž sovětská armáda získala čas zorganizovat za Charkovem obranu na řece Doňci.

Bitvou u Sokolova dokázali Českoslováci po prvé na sovětské půdě, že duch naší armády žil i za hranicemi vlasti. Splnili obtížný úkol proti nepřátelským elitním tankovým jednotkám a prokázali největší vojenskou ctnost — pohrdání smrtí. Po prvé vedle mužů bojovaly v řadách našich vojáků i ženy, jako sběračky raněných, sanitní personál a odstřelovačky. Prokázaly stejné hrdinství a bojovou zdatnost jako muži.

Nepřítel utrpěl těžké ztráty. Ztratil 19 tanků, 6 transportérů a 400 mrtvých. Naše vítězství bylo vykoupeno ztrátou 217 mužů, z nichž padlo 55 procent. Je to vysoké procento, neboť obvykle se počet mrtvých při útoku pohybuje mezi 15—20 procenty. Svědčí to o úpornosti boje, v němž ranění vedli boj dále, dokud nepadli.

Sovětská vláda ocenila hrdinství naší jednotky u Sokolova tím, že velitele sokolovské obrany, npor. Jaroše, jmenovala jako prvního cizince Hrdinou Sovětského svazu a vyznamenala 83 příslušníků jednotky sovětskými řády.

Jiří Rébl-Volyňský:

Sokolovo

Nad Sokolovem ticho jako v hrobě,
v oběti noci dřímá mračný den
jak bohatýr po těžkém, krutém boji...
Vojáci spali na půl oka v zbroji
a na víčka jim kladl prst svůj sen...

Jen oči vojska — hlídky pilně bděly,
na obzor upíraly vyzkoušený zrak
co uzří na něm až se zbudí ze snu
to jitro březnové, jež budí vesnu,
leč tíhne nad frontou jak zrádný mrak.

V závojích mlh se připlazilo jitro,
běz slunka úsměvu se budil den
a většit bouři, bouři krutou, novou,
krvavou, smrtonosnou, perunovou,
prosáklou deštěm krve, olovem.

A bouře šla... V zápětí za svítáním
jak krokodil se plazil tanků had
a chrllil oheň, blesky, děšť olova
na hrdinné obránce Sokolova,
jež pevní jsou jak neobytný hrád.

Zahřměla děla sokolovské bašty,
a hradba puň přelala tanků řadu.
Leč nepřítel útočí zas a znova,
však neporazí dzoty Sokolova
a vykrváčet musí zpupný drak.

Boj zuří, sílí, útok neustává.
Den proměnil se v temnošedou noc...
a vrazi jdou... však tudy neprojdou,
a neprolomí hradbu Sokolova,
vždyť proti nim slovanská stojí moc.

Zde Rus i Čech i Slovák v řadě stojí,
krev, rány, smrt pro reky ničím jsou,
však jedno heslo hrdiny zde poji:
Zadržet tlak, vydržet v krutém boji
a zvítězit... Však vrazi neprojdou!

Nad Sokolovem rudá záře plane,
hrdina Jaroš řídí tuhý boj...
Val tanků řídně, ochabují vrazi.
Však neprojdou a nikdy neporazí
slovanských bratří bohatýrský voj!

Stůj, vrahu, vary, nic ti nepomůže,
zde čelo roztříští ti bohatýrská pěst!
Zde synové bachmačských bohatýrů
v prach pohřbí moc železných Krokodilů
a uhájí zdeptané vlasti čest!

Stůj, vrahu, vary, zpátky znova,
zde neprojdeš, zde souzen je ti „krach“!
Zde Rus i Čech v společném slavném
boji
při sobě věrně, bohatýrsky stojí.
Zde neprojdeš! Zde padneš tvář
v prach!

Nad Sokolovem rudá záře bledne,
boj ustává, je zlomen vrahů cval...
Obránci tisknou horké samopaly,
kol kolem kupy tanků, těl se válí
a vítězství svůj slaví karneval...

MSP důrazně upozorňuje, že akce dodatečné evidence reemigrantů z Volyně za účelem daňových úlev dle výzvy SČzV v Žatci z prosince 1947 končí neodvolatelně 25. III. 1948.

Proto dotazníky a originální registr.-reemigrační průkazy, vrácené ministerstvem k doplnění, zašlete doplněné MSP, Praha II, Spálená 17, nejpозději do 25. III. 1948.

Dr. Josef Navrátil:

Umíme spolupracovat?

Letošní vzpomínkové oslavy na Tomáše Garrigua Masaryka zaměřujeme v celé vlasti na otázku: umíme spolupracovat? Vzpomínáme na Masarykův odkaz, který je nám zachován v Masarykových knihách, nenacházíme s hlediska národního a státního úkol důležitější. Čím více se uplatňuje na světě jeho soustředění, tím více svět potřebuje spolupráce. A soustředění světa pokračuje, protože všude si lidé uvědomují své úkoly společné, své společné snahy, své společné touhy po štěstí a po bezpečnosti. Mají-li lidé společné snahy, musejí umět, chtějí-li dosáhnout splnění svých snah, spolupracovat.

O potřebě spolupráce není potřebno nám ani dlouho uvažovat. Ta potřeba tu je. Jen musíme umět spolupracovat. Dobrá vůle je tu také. Nesnáze je jen v tom, že není jistoty, o čem máme spolupracovat. To není jen náš československý problém, to je opět problém světový. Všimněme si, jakými nesnáze svět trpí jen proto, že není snadná dohoda o hlavních oborech spolupráce. Na druhé straně vidíme, jak přes všechny tyto nesnáze v některých oborech se spolupráce daří: Cervený kříž, Společnost přátel Společnosti národů, spolupráce v boji proti hladu dětí a desítky podobných jiných akcí. Bude-li mezi národy dost vytrvalosti, drobné spolupráce na konkrétních světových úkolech rázu zdravotního, sociálního a pracovních organizací a pod., jistě dosáhneme nakonec i spolupráce a dohodě v otázkách, o nichž není dosud dohody.

I u nás, uvnitř národa, často narážíme na otázky, o nichž není snadná dohoda a které jsou odkládány týden po týdnu s nadějí, že snad čas zmírní protivity, které nestačí překonat nynější dávkou dobré vůle. Velmi často totiž záleží jen na tom, jak se vysloví otázka, na kterou se má odpovědět, nebo jak se formuluje úkol, který se má řešit. V tomto směru vládne ve světě velký zmatek, který se přenáší až do našeho všedního života, do denního života nás všech. Proto musíme, stejně jako je tomu na poli mezinárodním, začínat se spoluprací na úkolech, o nichž se všichni dohodneme a jejichž řešení všichni pokládáme za naléhavé.

Neukládejme si dnes úkoly veliké, které jsou nad naše síly. Ani nespo- léhejme, že všechno uděláme, co si za úkol uložíme, nebo že na všechno stačíme každý sám, nebo že všechno víme každý sám nejlépe. Budme k sobě upřímní a přiznejme si, že bez spolupráce svých spolubčanů nejsme nikdo ničím. Nikdo dosud na světě se nestal velikým, kdo neuměl spolupracovat, nebo kdo neměl spolupracovníků. I Ježíš měl svých 12 apo- stólů, kteří mu pomáhali šířit jeho myšlenky. Všichni jsme spolupracovníky. Masaryk říkal, že spolupracujeme na díle božím.

V březnu 1948 si připomínáme tento Masarykův odkaz s otázkou: umíme vskutku spolupracovat na díle božím?

Nezdříve si povězte, co Masaryk rozuměl slovy „dílo boží“? Jako lidé toužíme, aby náš život byl úspěšný, abychom jej naplnili skutky, které jsou nejen k našemu prospěchu, nýbrž takovými skutky, které tím, že slouží veřejnému prospěchu, jsou prospěšné i nám. Ať už na kterémkoliv místě nás postavil osud, každý na svém místě máme možnost vykonat kus dobré práce. Čím je ta naše práce lepší, tím více jsme vykonali na díle božím, na díle společném ku prospěchu vlasti a svých spolubčanů a tím i k prospěchu svému.

Mnozí se domnívají, že naše denní práce je nějak šedivá, nevhledná, špinavá a že bychom raději dělali práci jinou, práci našeho souseda nebo někoho, jehož práce se nám zdá být pěknější. A často se domnívají, že práci jině rozumíme lépe než té, kterou konáme. To je už takový běh osudu při všech velikých revolučních převratech, že na vedoucí místa bývají postavováni lidé jiní, než bychom si snad přáli; a že pro velikou většinu lidí neznamení veliké revoluce nic jiného, než novou dávku odříkání a strádání. Zapomínáme tak velice často, že veliké revoluce přináší zároveň novou a lepší naději na uskutečnění ideálu, pro něž revoluce ve světě vznikla. A zapomínáme rádi také na to, že právě svou účastí a zvýšenou spoluprací můžeme, máme a musíme každý na svém místě uskutečnění svých ideálů do značné míry pomáhat.

V minulém století v Rusku toužila mládež po velikých činech pro vlast. A ruský spisovatel jí pravi: „Nečekej na veliký čin, nikdy se nedočkáš a zbytečně život promarníš. Poďvej se dříve na to dítě tady, je špinavé, má vši. Umyj je a vyčesej mu vši. To je ten tvůj veliký čin. Zdá se ti ta práce špinavá a nepatrná? Špatně myslíš. Je to práce, kterou od tebe žádá vlast!“

Tak i my, zanechme velikých starostí, zanechme snah po velikých činech, obraťme svou pozornost k tomu, čeho od nás naše vlast potřebuje. Potřebuje to, co sami potřebujeme.

Potřebujeme dobrou práci od každého z nás; každý tedy konejme svou práci co nejlépe!

Potřebujeme, abychom si navzájem důvěřovali; nebudme tedy svým jednáním a chováním nedůvěru!

Potřebujeme, abychom se měli všichni navzájem rádi. Nevolejme však po velké lásce; stačí, když se budeme mít rádi jen trochu, za to však upřímně a vytrvale.

Potřebujeme, abychom byli vzdělaní, abychom stačili na všechny úkoly, které nám naše neklidná doba před-

kládá k řešení. Nic nám nebrání, abychom se vzdělávali.

A takových potřeb by se dalo jistě vypočítat ještě mnoho. Už to, že si dovedeme upřímně povědět, čeho je nám nejvíce potřeba, přivedlo nás na cestu, jak úkol zvládnout a vyřešit. Dobře položená otázka obsahuje v sobě kus odpovědi. A dobrá odpověď je poloviční cestou k řešení. Masaryk předpokládal a na základě svých zkušeností pak věřil, že my Čechoslováci jsme vesměs lidé dobré vůle a že dáme-li si trochu práce s přemýšlením, vždycky najdeme správnou cestu pro řešení i těch nejtěžších otázek. Jakmile víme, co je správné, pak umíme to správné uskutečnit, klidně, věcně, bez násilí. Kdykoliv jsme se v svých dějích utkali k násilí, vždy jsme na to doplatili. Naše dlouholetá poroba byla z naší viny, chtěli jsme a řešili jsme násilím, když jsme měli užít rozumu a srdce (viz Masarykův spis Česká otázka). Máme ovšem jeden sklon, který se nevyplácí. Abychom nemuseli říci ano nebo ne, někdy diplomatisujeme a hledáme tak zvanou zlatou cestu prostřední. Jako v počtech 2 a 2 jsou 4 a nikoliv 4, 5 nebo 3, 5, tak také jsou otázky, na něž musíme odpovídat, buď ano nebo ne a nikoliv něčím, co je uprostřed mezi ano nebo ne.

Už v buditeckých dobách našeho národa se u nás zakořenil zvyk, že pravdu chceme sjednávat hlasováním. Nebo že rádi denuncujeme. Nelíbí-li se nám něčí usilování a nemůžeme-li na něho zavolat polici, aspoň jej očerňujeme v očích veřejnosti, dříve to bývalo z nevlástenectví a z nevíry atd.

V Masarykův den bychom si měli vždycky také klást otázku, zda dosud trpíme těmito chybami, a snažit se ve spolupráci a s dobrou vůlí tyto základní chyby našeho charakteru překonávat.

Masaryk si také všiml, že u nás, i když jsmě po nějakou věc nadšení, vždycky hluboko v duši máme ukrytu pochybnost o správnosti svého nadšení. A protože k mnoha úkolům a vlastně ke všemu, co v životě konáme, je nadšení potřeba, nadšením se přenášíme přes obtíže, které chladně uvázejícímu rozumu se zdají nepřekonatelné, musíme dávat pozor na onen hlas pochybnosti v naší duši a musíme se s tímto hlasem vyrovnat poctivě a upřímně. Nezakřiknout ho. Možná, že nás ten hlas upozorňuje, že nejsme na správné cestě.

Střízlivost nemusí být překážkou činnosti. Střízlivost nemusí svazovat ruce. Střízlivost nemusí zmenšovat ani naše nadšení, kterého je v tolika věcech potřeba.

Tyto věci nechme si v těchto dnech projít hlavou, myslíme na ně a podívejme se kolem sebe, co bychom mohli učinit navíc. V čem je potřeba naší spolupráce upřímně a nenáročně, přes to však nutně. Slušní lidé se vždycky najdou navzájem. Proto svoláváme dnes všechny tyto vážné a slušné lidi, aby vytvořili v rámci osvětových rad komise pro masarykovskou spolupráci. V této komisi, do

níž není přístup nikomu uzavřen, prohovoříme hlavní otázky a úkoly, které bychom měli společně vyřešit, aby náš život byl lepší, krásnější a šťastnější. Nebudeme chtít hned všechno najednou. Nejde udělat všechno najednou. Postupně však za dva roky dokážeme aspoň tolik, že se připravíme na sté výročí Masarykových narozenin v roce 1950 a že se mu budeme moci podívat do očí jak se říká upřímněji, otevřeně a hrději, protože jsme udeřili kousek práce, jakou po nás žádával.

Nejdříve bychom se měli dohodnout, je-li u nás v našem místě nějaká společná práce, kterou je třeba vykonat a jsou-li tu pohotové ruce, které by ji uměly vykonat. Na př. máme-li ve vsi, v městě, v okrese, v zemi všecko v pořádku. Není u nás opravdu na nic stížností, není u nás ničeho, co by bylo potřeba zdokonalit, zlepšit, upravit atd. Mysleme ovšem především na věci potřebné a užitečné.

Kdysi Masaryk zjistil, že v jedné vsi měli už několik let rozbitý most, který mohli občané sami dávno opravit. Jezdili po něm, ničili své vozy, ohrožovali svá tažná zvířata, v době větší vody vystavovali se nebezpečí života, někdo po něm nemohl přejít zvláště v zimě pro nebezpečí úrazu. Ale most zůstával stále rozbitý, protože obec si podala žádost vládě o podporu, pan poslanec slíbil přímluvu, ale podpora přes několik urgencí zůstávala nevyřízena. Zatím už dávno mohli mít most spravený a jen na dopravních prostředcích by ušetřili občané za tu dobu více, než mohla činit podpora.

Nevolejme na všechno vládu, kde si můžeme pomoci sami. Za Rakouska jsme si vybudovali školy, spolkové knihovny, upravovali mnohé v hospodářství obcí a pod., a to všechno proti vládě, musel jsem se často dovolávat povolení, abychom si to nebo ono z vlastních prostředků mohli postavit nebo vybudovat. Touto svépomocí jsme vydržovali školy v pohraničí a v zahraničí, stavěli tělocvičné sokolovny, stavěli a budovali rozličné besedy a kulturní podniky bez vládní podpory, ba proti ní. Nyní máme svou vládu, musíme být pro ni, ale nemusíme chtít, aby nám všechno zařídila ona. Chceme-li, aby místo, v němž žijeme, bylo krásnější, úpravnější, pohodlnější, než jsou místa jiná, musíme si všichni vykasat rukávy a sami věc zařadit.

Naše děti musejí vidět na svých rodičích, jak oni uměli spolupracovat na obecně prospěšných věcech, aby si uměli vážit odkazu, který jim zanecháme. Žádné úspory, žádný majetek, který šetříme pro své děti, nebude mít pro ně význam, jestliže je nenaučíme spolupracovat a práci pro celek. Ten majetek, ty úspory, kterými chceme své děti obdařit, mohou mít jenom tehdy svou cenu, jestliže zůstane důvěra mezi námi a spolupráce. Věřte, že největší odkaz, který můžeme dětem odkázat, bude, jestliže vrostou do světa důvěry a spolupráce, jestliže se přičiníme, aby naše

národní prostředí bylo prostředím důvěry a spolupráce. Důvěra je druh víry, víry v člověka, v jeho slovo, v jeho jednání, v jeho práci. Za důvěru jsme odpovědní každý sám. Děláme-li dobrou práci, může-li každý spolehnout na mé slovo, může-li se každý spolehnout, že vykonám, co jsem slíbil, potom jsem stavitelem důvěry mezi lidmi, potom vytvářím své vlastní ono prostředí, v němž je dobře žít. Čekám-li ovšem, až já budu moci mít důvěru v jiné, sotva se dočkám spokojenosti a štěstí.

Spolupráce není možná bez důvěry. Důvěru si ovšem nelze vynucovat. Důvěru můžeme budít sice na první pohled, ale skutečnou důvěru je možné získat jen spolehlivostí v práci, jednání, v řeči. Kdo je nespolehlivý, třeba jen v svých myšlenkách, obyčejně je nespolehlivý vůbec, protože myšlenka a čin nejsou od sebe tak daleko, jak se někdy říká.

Teď na jaře budete návštěvováni mnohými řečníky, kteří vás přijdou získávat, abyste jim dali své hlasy jako svým zástupcům, kteří budou jménem vašim účastní na vládě v naší republice. Čechoslováci jsou lidé uvědomění a vyslechnou slušně všechny kandidáty politicky vznešené i méně vznešené. Neptejte se jich na složité mezinárodní otázky, stejně vám nedovedou povědět více, nežli jste četli ve svých novinách. Anebo by vám mohli odpovědět, jak kdysi odpověděl v jednom městě místnímu hodnostáři poslanec Masaryk. Ten hodnostář se pana profesora a poslance ptal, co si mají místní občané myslet o jakési zápletce v severní Africe. „Nic,“ odpověděl Masaryk, „ale vidím, že tu nemáte ještě kanalisaci.“ Proto se ptejte na vadu a na řešení oněch věcí, které vás trápí ve vašem místě. Podle odpovědi pak snadněji poznáte, zda pan kandidát rozumí věcem, které jsou vašemi starostmi, a vyrostli-li do té politické a národní vážnosti, o kterou usluje svou přičinlivostí a zdatností na základě občanské spolupráce, či zda se jen pokouší do společnosti národních reprezentantů se vtěpit.

Každá vláda v demokracii je spolupráce, každý občan má právo o takové spolupráci a schopnosti k ní u všech kandidátů přesvědčovat.

Nezapomeňme při tom, že dobré slovo je také čin. Zvláště nezapomínejte, že tyto činy jsou nejuspěšnější tam, kde chceme zbraňovat tak zvanému malému zlu, zlu v jeho počátcích, než se rozmožní v sílu, která má převahu nad dobrem. Bude-li zápasit na příklad s alkoholismem, s nepravostí, s pohoršením, které budí náležitě styky mezi muži a ženami, s nepěknými zábavami, užívejte jako zbraně dobrého slova. Vhodně použitá je to zbraň velmi účinná.

Budeme se vracet k těmto úvahám a budeme si pomáhat vždy aspoň o výročí Masarykova narození a úmrtí a vždycky si také zároveň povíme, co jsme zatím udělali, co jsme plánovali, jak jsme svůj plán splnili a čeho jsme nedosáhli. Mnohému se můžeme naučit v Masarykových spisech.

Redakce Masarykových spisů vydává je ve velmi vhodné úpravě, aby jejich četba nečinila obtíž nikomu, kdo číst umí. Podobné rejstříky usnadní každému, aby začal s četbou knih podle hesel, které zná a kterým rozumí. Tak se zvládnou obsah knihy snadněji, pohodlněji a užitečněji. Také slovníček cizích slov usnadní porozumění všem slovům, která nejsou ještě obecně známa.

Na konec mi nezbyvá, než abych vám přál, aby se vám vaše spolupráce podařila. Někde snad se bude vymlouvat na poměry, na horkou půdu nebo na nezámě a pod. Horké půdy není, jsou jen horké hlavy. Nezámě není, jsou jen lidé bez zájmu. Mít horkou hlavu, je stejně neštěstí jako být bez zájmu. Obojí potřebují pomoc, aby uvolnili své ruce ke spolupráci. Tu se nejtepe osvědčí dobro slovo.

Masaryk nás učil věrnosti naší národní tradici. Té věrnosti dosáhneme, budeme-li umět spolupracovat na uskutečňování těch ideálů, jimiž proslavili náš národ naši slavní předkové.

Masaryk nás učil vzájemnosti. Vzájemnost je jen jiné slovo pro spolupráci.

Masaryk nás učil víře v pokrok vzdělanosti a mezinárodnosti. To je opět jen jiné slovo pro spolupráci na vzájemném zdokonalování.

Masaryk nás učil, že není velikých činů. Jinými slovy, že máme spolupracovat na svých drobných úkolech a z té spolupráce že teprve vzejdou věci veliké.

A Masaryk nás učil, že zlu se musíme umět bránit v jeho počátcích. I to znamená, že taková obrana může být úspěšná jen spoluprací.

Toto všechno majíce na mysli, zahájíme Masarykovou dvouletku komisemi pro masarykovskou spolupráci při osvětových radách. Budeme-li mít dosti dobré vůle, a my ji mít budeme, jistě dosáhneme úspěchu. A také se přesvědčíme, že mívá Masaryk pravdu, když říkával jednomu ministroví v první republice: „Pamatujte, že Pán Bůh nás má rád!“ To znamená, naučme se spolupracovat, naučme vážit si poctivé práce a poctivých úmyslů a nic se nám nemůže stát. To je ta nejbezpečnější pojišťka, pro budoucnost šťastnější, klidnější a krásnější.

*

VÝZVA

Zájmová skupina žen, příslušníků čs. armády v zahraničí, při sdružení vojáků 2. zahraničního odboje, hodlá k 5. výročí bitvy u Sokolova vydati tiskem knihu o odboji čs. žen ve druhé světové válce a proto vyzývá všechny příslušnice čs. arm. sboru v SSSR, pocházející z Volyně, aby si vyzvedly u Svazu Čechů z Volyně v Zatici u pí Černé tiskopisy pojednávající o odbojové činnosti žen v čs. armádě v SSSR, které nechť svědomitě a pečlivě doplní na základě svých poznatků a zkušeností a s udáním přesné adresy zašlou na adresu: por. Libuše Kozáková, Praha XIX, tř. Montgomeryho č. 35.

Zprávy svazu

Okresní akční výbor v Zatci zaslal Svazu Čechů z Volyně tento příspěvek:

„Okresní akční výbor s radostí kvituje Vaše rozhodnutí o vytvoření akčního výboru SČZV a přijímá Vaše ubezpečení o podpoře vlády Klementa Gottwalda a požadavků ROH. Takto nejlépe splníme požadavky na nás kladené a budeme pracovat pro porozumění s lidem. Okresní akční výbor jednomyslně usnáší se na potvrzení Vašich návrhů a současně ukládá všem MNV, aby byly plněny.“

Jménem OAV přeji Vám v nové skutečně lidově demokratické republice ve Vaší práci mnoho zdaru a úspěchů.

Předseda OAV: škpt. Zichy.“

Zastoupení SČZV u ONV v Zatci

Děk pochopení vedoucích činitelů ONV a především předsedy br. škpt. Zichy a díky iniciativě akčního výboru SČZV dostalo se nám zastoupení u okresního národního výboru v Zatci, a to dvěma referenty, čtyřmi členy pléna ONV a čtrnácti členy různých komisí. Referenty jsou: Jaroslav Chudoba sociálně zdravotní a finanční, Vladimír Libovický školský a osvětový a státoobčanský; členové pléna: Jar. Chudoba, Vlad. Libovický, Alexandr Nágl, Antonín Slégr; členové komisí: bezpečnostní Alex. Macháček, samosprávná Jar. Perný, dopravní Václav V.k. trestní nalézací Vlad. Řehák, sociálně zdravotní Jar. Chudoba a MUDr. Krýnický, zemědělská Tomáš (Liběšice), zásobovací Vlad. Čížek, technicko-stavební Pavel Piňný, státně občanská Vlad. Libovický a Alex. Nágl, školská a osvětová Vl. Libovický a Julius Vokráčka, žiňová Vlast. Beneš, osídlovací Mikuláš Srkal. Také v ORK jsou 3 vol. Češi

Jsme pevně přesvědčeni, že toto uspořádání značně urychlí uskutečnění našich snah o splnění a přispěje k vytvoření těch nejlepších předpokladů pro úspěšné řešení všech problémů na Zatecku a zdárné plnění dvouletého plánu.

Apelujeme na všechny akční výbory odboček, aby se v rámci místně daných možností zapojily do veřejného života a snažily se o uplatnění jako pokroková a budovatelská složka národa.

Zástupci SČZV u okresním akčním výboru v Zatci. Akční výbor SČZV delegoval do OAV v Zatci tyto zástupce: Jaroslava Chudobu, Emila Cilce, Vladimíra Libovického, Antonína Malinu, Alexandra Náglu.

Zástupci SČZV v komisích MNV v Zatci. Akční výbor SČZV určil zástupce do těchto komisí u MNV v Zatci: do živnostenské Mikuláše Matátka, zásobovací Vladimíra Čížka, bytové Igora Tučáka, osídlovací Mikuláše Srkala, průmyslové Josefa Váleše, osvětové Vladimíra Libovického, zdravotní MUDr. J. Krýnického, sociální Vlast. Beneše, kontrolní Alexandra Vitveru, stavební Pavla Piňného, bezpečnostní Vladimíra Řeháka.

Okresní nár. výbor v Zatci je ochoten přijmout několik dobrých kancelářských sil z řad vol. Čechů. Zájemci nechtě se ihned hlásí osobně ve Svazu Čechů z Volyně u br. Náglu.

Zádsti o reemigraci. Styčný důstojník MNO při MSP škpt. Jaroslav Kozák upozorňuje volynské Čechy:

Zadáte-li o reemigraci svých rodinných příslušníků a příbuzných z Polska, musíte vyplnití předepsanou reemigrační přihlášku (trojmo) a vyplněnou zaslati reemigračnímu odboru ministerstva soc. péče, Praha II, Spálená 17, která ji postoupí ministerstvu vnitra k prověření. Předepsané formuláře zašle Vám na požádání reemigrační odbor ministerstva soc. péče.

Vyplácení výpomocí vol. Čechům. ONV v Zatci za součinnosti akčního výboru SČZV vyplatil již sociálně slabým vol. Čechům 110.000 Kčs na jednorázových podporách. Žádosti však bylo podáno tolik, že všem nebude možno ihned vyhovět. ONV bude žádat, aby částka určená pro podporu reemigrantů byla pro okr. Zatec zvýšena.

Obsazování nár. správ volynskými Čechy. Okresní nár. výbor v Zatci vydal pokyny všem MNV, aby všechny uvolněné nár. správy živnosti a domky byly v první řadě přidělovány vol. Čechům. Stalo se tak na základě usnesení okresního akčního výboru.

Vraťte dotazníky o reemigraci

Všechny reemigranty z SSSR, kteří požádali o reemigraci svých rodinných příslušníků z SSSR, Polska a jiných zemí a kteří obdrželi od Svazu Čechů z Volyně dotazník, který měli urychleně vyplnit a vrátit, upozorňujeme důrazně, aby tak učinili ve vlastním zájmu do 27. března 1948.

Na dotazníky zasláné po tomto datu nebude vzat zřetel a reemigrace jejich rodinných příslušníků nebude Svazem Čechů z Volyně doporučena.

Každý, kdo tuto výzvu přečte, se vyzývá, aby upozornil na ni zájemce.

Potvrzení o národní a politické spolehlivosti. Potvrzení tato vydávají zásadně MNV a reemigranti z Volyně nechtě žádají o ně příslušné MNV. Teprve když MNV odepře reem. z Volyně požadované potvrzení vystaví pro velmi krátký pobyt v obci, vydá shora uvedené potvrzení SČZV po předložení potvrzení od místního akčního výboru, že tento nemá vůči státní a národní spolehlivosti a mravní zachovalosti žadatele za dobu jeho pobytu v obci žádných námitek.

Zřízení stálé vojenské invalidovny v Hořicích v Podkrkonoší

MNO zřídilo stálou invalidovnu v Hořicích pod Krkonošemi. Přijme do ní k trvalému zaopatření voj. invalidy z I. i II. světové války z řad voj. gázistů do hodnosti štábního kapitána včetně čekatelů, dělesloužící poddůstojníky jakož i invalidy předválečné (patentní) z řad mužstva i voj. gázistů. Podmínkou je, že uchazeči mají mít nejméně 85 procent invalidity, jsou nejmjetní, opuštění a práce neschopní.

V omezeném počtu lze přijmouti za těchto podmínek i uchazeče s rodinou. Kolkované žádosti nutno podati na MNO-Kancelář čs. legii, Praha X, poštovní úřad 40, co nejdříve.

Bližší podmínky sdělí MNO-Kleg, která zašle také uchazečům formulář zvláštního prohlášení k žádosti.

Invalidé ze Slovenska předloží své žádosti skrze Kleg-referát pro Slovensko v Bratislavě.

Stanovy odbočky Svazu Čechů z Volyně

§ 1. Jméno a sídlo.

1. Spolek má jméno: Svaz Čechů z Volyně, odbočka v . . . .

2. Její pracovní obvod se vztahuje na . . . .

§ 2. Účel spolku. Účelem odbočky je hájení zájmů svých členů, Čechů z Volyně a ze Sovětského svazu vůbec. Odbočka podporuje nemajetné členy, především invalidy a rodiny po padlých, získává pro ně podpory od příslušných úřadů a korporací, jedná v záležitostech svých členů s úřady a pracuje na povznesení hospodářské, kulturní a sociální úrovně členstva. Odbočka je organizací nepolitickou a nadstraníckou.

§ 3. Prostředky k dosažení účelů.

a) Intervence u příslušných úřadů a korporací, pořádání členských schůzí, přednášek, porad, výstav, koncertů, divadelních představení a zábav,

b) vydávání periodických a neperiodických publikací, knih, brožur a letáků.

§ 4. Hmotné prostředky. Hmotné prostředky tvoří dary, odkazy a subvence, 20% členských příspěvků, 50% čistého zisku z výnosu vlastních akcí a sbírek.

§ 5. Členové. Členy odbočky jsou osoby fyzické a právní, které se dělí na členy zakládající, činné a přispívající. Každý člen odbočky je automaticky členem Svazu Čechů z Volyně v Československu.

§ 6. Členové zakládající (dále činní). Zakládajícím členem může být osoba právní a fyzická, projevivší mimořádný zájem o odbočku a splňující podmínky, stanovené pro členy činné.

§ 7. Členové činní.

a) Činným členem stane se na základě přihlášky každý, kdo se zaváže podrobiti se stanovám odbočky i Svazu, k placení příspěvků a je výborem odbočky za člena přijat.

b) Odbočka má právo odmítnout členskou přihlášku bez udání důvodů. Námitky proti nepřijetí přihlášky možno podat do 14 dnů valné hromadě.

c) Přestoupil-li člen z jedné odbočky do druhé, neplatí další zápisné.

§ 8. Členové právní. Právním členem odbočky stane se každá právnická osoba na základě svého pravoplatného usnesení, a to za stejných podmínek jako člen činný. Jednotlivci, v tomto právním členu sdružení, nestávají se však tímto právním členstvím činnými členy Svazu.

§ 9. Členové přispívající. Přispívajícím členem může být osoba právní a fyzická, a to jak z řad Čechů z Volyně, tak i jiná, slovenské národnosti, národně a politicky spolehlivá a mravně zachovalá, která přispívá nejméně polovinou normálního členského příspěvku.

§ 10. Práva členů činných.

a) Každý činný člen odbočky má aktivní a pasivní volební právo na valné hromadě odbočky a může být výborem zvolen za člena pomocných orgánů (odborů, komisí atd.).

b) Na členské schůzi má člen právo rokovací, navrhopací a hlasovací.

c) Každý člen má právo zúčastnit se všech podniků Svazu a odboček,

d) nosit členský odznak Svazu Čechů z Volyně,

e) používat všech výhod, spojených s členstvím ve Svazu.

§ 11. Povinnosti členů činných.

a) Každý činný člen jest povinen zachovávat stanovy a jednací řád odbočky a Svazu.

b) Člen činný je povinen platit členský příspěvek, stanovený valnou hromadou Svazu, noví členové zápisné, stanovené stejným způsobem.

c) Každý člen odbočky je povinen dbát dobrého jména a cti Čechů z Volyně.

§ 12. Práva a povinnosti členů právních.

a) Právní členové mají právo zúčastnit se dvěma svými zástupci valných hromad s právem rokovacím, navrhopacím a všech podniků odbočkou či Svazem pořádaných.

b) Členové právní mají povinnost platit příspěvek, stanovený valnou hromadou Svazu, zachovávat stanovy, jednací řády a usnesení odbočky či Svazu a podporovat jejich podniky.

§ 13. Zánik členství. Členem odbočky a tím i Svazu Čechů z Volyně přestává být:

a) kdo po splnění svých povinností oznámil své vystoupení buď osobně ve schůzi nebo doporučeným dopisem;

b) kdo byl výborem odbočky nebo Svazu vyloučen, a to:

1. pro neplacení členských příspěvků za více než rok, přesto, že byl upomenut;

2. kdo porušil zájmy odbočky nebo Svazu, jednal-li proti jejich účelu nebo hrubě porušil jejich stanovy, řády nebo usnesení;

3. kdo se dopustil nečestného skutku a byl soudně trestán.

Vyloučení musí být oznámeno doporučeným dopisem. Stížnosti proti vyloučení možno podat příslušné valné hromadě doporučeným dopisem nejpozději do 14 dnů po vyrozumění o vyloučení.

§ 14. Řízení odbočky obstarává

a) valná hromada,

b) výbor odbočky.

§ 15. Řádná valná hromada.

1. Řádná valná hromada je shromáždění všech členů odbočky, které musí být svoláno každoročně nejpozději do konce ledna.

2. Svolání musí být výborem oznámeno členstvu písemně a zprávou ve Svazovém věstníku, a to nejméně 14 dnů před jejím konáním s udáním doby, místa a pořadu jednání.

3. Valná hromada je usnášení schopna za přítomnosti alespoň jedné třetiny členstva. Není-li jí ve stanovenou dobu dosaženo, koná se valná hromada o půl hodiny později za každého počtu členstva.

4. Valné hromadě odbočky přísluší jednati o všech věcech odbočky s výjimkou změny stanov, o níž rozhoduje pouze valná hromada Svazu,

a) posuzovati a schvalovati činnost výboru a jeho pomocných orgánů v uplynulém správním roce a schvalovati zprávy účetních dozorců,

b) stanoviti směrnice pro hospodářství příštího výboru,

c) voliti nejméně jednoho zástupce na každých 50 členů k zastupování odbočky na valné hromadě Svazu,

d) rozhodovati o odvoláních k valné hromadě, podaných nepřijatými členy či vyloučenými členy,

e) jednati o volných návrzích,

f) voliti předsedu odbočky, 8členný výbor, 4 jeho náhradníky a 3 účetní dozorce na dobu jednoho roku,

g) usnáseti se o návrhu na rozchod spolku.

5. Volné návrhy pro valnou hromadu musí být podány písemně před konáním valné hromady.

6) Pořádá jednání valné hromady stanoví výbor, ale valná hromada má právo pořádat ten změnit.

§ 16. Mimořádná valná hromada.

1. Mimořádnou valnou hromadu může svolati výbor podle potřeby, kdykoliv to za vhodné uzná.

2. Musí ji však svolati, žádá-li o to nejméně pětina členstva s přesným návrhem programu, a to nejpozději do 30 dnů od podání takové písemné doporučené žádosti.

3. O svolání, pořadu, schopnosti k usnášení platí ustanovení předepsaná pro valnou hromadu řádnou.

§ 17. Výbor odbočky.

1. Výbor se schází podle potřeby, nejméně však za 14 dní.

2. Žádá-li o to alespoň jedna třetina členů výboru, je předseda povinen svolati výbor do 7 dnů od přednesení takové žádosti.

3. Ve své ustavující schůzi po zvolení zvolí si výbor ze svého středu jednoho nebo dva místopředsedy, jednatele, pokladníka a zapisovatele, případně další činovníky podle potřeby.

4. Svolávají se děje písemně nebo způsobem, na kterém se výbor usnese.

5. Výbor je usnášení schopen za přítomnosti nejméně jedné poloviny členů.

6. Nedostavil-li se některý člen výboru bez platné omluvy do tří po sobě následujících schůzí, může být výborem prohlášen za vystouplého z výboru.

7. Výbor vyřizuje všechny spolkové záležitosti kromě těch, které jsou vyhrazeny valné hromadě, zejména:

a) přijímá členy, prohlašuje je za vystouplé, nebo je vylučuje,

b) spravuje jmění spolku a stanoví lhůty pro placení příspěvků,

c) svolává valnou hromadu a členské schůze, připravuje jejich pořad a vykonává usnesení valných hromad.

8. Jestliže některý člen výboru z výboru vystoupil, z podstatných důvodů nemůže svou funkci vykonávat nebo byl z výboru vyškrtnut ve smyslu odstavce tohoto paragrafu, povolá předseda do výboru náhradníka. Pořádá nastupování náhradníků stanoví se podle počtu hlasů obdržených při volbě, při rovnosti hlasů rozhodne dvoutřetinová většina přítomných členů výboru.

§ 18. Pomocné orgány výboru.

1. Aby činnost mohla být co nejintenzivnější, může výbor ustanovit vnitřní pomocné orgány (komise nebo odbory, na př. přednáškové, kulturní, výstavní, ženské, dramatický, hudební, pěvecký, odbor mládeže atd.).

2. Tyto pomocné orgány řídí se jednacím řádem Svazu a nepřísluší jim navenek výkonná moc.

§ 19. Členské schůze odbočky.

a) Členské schůze odbočky svolává výbor podle potřeby.

b) Usnášejí se platně za přítomnosti alespoň pětiny členstva. Nesejde-li se v ustanovenou dobu tento počet, koná se o půl hodiny později nová schůze, která je schopna usnáseti se bez ohledu na počet přítomných.

c) Účelem členských schůzí je poskytnout členstvu možnost, aby mohlo o činnosti odbočky rokovati a dávat výboru a jeho pomocným orgánům podněty. Usnesení členské schůze mají povahu návrhu pro jednání výboru.

§ 20. Způsob hlasování.

a) Hlasování děje se ve všech schů-

zích zvednutím ruky a rozhoduje při něm nadpoloviční většina hlasů s výjimkou hlasování o návrhu na rozejití odbočky, kdy je potřeba většiny tříčtvrtinové.

b) Při rovnosti hlasů rozhoduje předseda, který jinak nehlasuje.

c) Při volbách je možno, byli-li k tomu podán návrh, hlasovati listky.

4) Při rovnosti hlasů při hlasování listky rozhoduje los.

§ 21. Účetní dozorcí.

a) Účetní dozorcí, kteří ze svého středu zvolí předsedu, bdi nad finančním hospodářstvím výboru i odborů, zkoumají účty i pokladní knihy odbočky, její archiv a inventář a podávají zprávu valné hromadě.

b) Mohou se zúčastnit všech schůzí, ale nehlasují.

§ 22. Spory mezi členy.

a) Spory mezi členy téže odbočky, jestliže vznikly z poměru spolkového, rozhoduje s konečnou platností smírčí soud, který musí být předsedou svolán do 14 dnů ode dne obdržení žádosti o jeho svolání.

b) Každá ze sporných stran zvolí si dva zástupce ze členů Svazu, a ti si zvolí předsedu. Skončí-li taková volba bezvýsledně, určí předsedu smírčího soudu předseda odbočky, který určí přítom i zástupce té sporné strany, která do týdne po vyzvání sama je nejmenovala.

c) Spory mezi členy různých odboček řeší se stejným způsobem, jenomže v případě potřeby určí předsedu smírčího soudu předseda Svazu.

§ 23. Poměr odbočky ke Svazu.

a) Výbor Svazu může zastaviti výkon určitého usnesení odbočky, shledá-li že usnesení to se přiči stanovám.

b) Shledá-li, že činnost odbočky nebo jejího vedení odporuje zcela poslání Svazu, může výbor Svazu zastaviti činnost výboru odbočky a ustanoviti, kdo do nejbližší valné hromady má právo vésti její správu. Zejména:

1. když odbočka porušuje stanovy a jednací řády,

2. neoznamuje výboru Svazu přijaté členy, jakož i veškeré změny ve stavu členstva, a to běžné,

3. nevybírá řádné příspěvky od členů starých a zápisné nových a neodvádí z nich částky, určené Svazu,

4. nezašle Svazu nejpozději do konce února každého roku zprávu o své činnosti za minulý správní rok, zejména zprávu pokladní a účetní, výkaz jmění, a to ve znění v jakém byly předloženy valné hromadě odbočky, seznam všech členů s plnou správnou adresou a opis zápisu z valné hromady s výsledkem voleb,

5. nesvolá na vyzvu Svazu schůzi výboru nebo členskou schůzi.

c) Z usnesení o zastavení nějakého výkonu nějakého usnesení může se odbočka odvolati k valné hromadě Svazu.

d) Z usnesení o zastavení činnosti výboru může se odbočka rovněž odvolati k valné hromadě Svazu.

e) Obě do 14 dnů od písemného doporučeného sdělení o onom zasta-

vení, a to s doporučeným písemným odvoláním.

§ 24. Poměr odbočky k úřadům a třetím osobám.

a) Navenek, vůči místním úřadům a třetím osobám zastupuje odbočku předseda nebo výborem stanovený jeho zástupce, nemůže-li předseda svou funkci vykonávat.

b) Listiny právně závazné podpisuje předseda a jednatel neb výborem stanovený jejich zástupce.

c) Pokladní listiny podpisuje předseda a pokladník.

d) Ostatní spolkové písemnosti podpisuje předseda nebo jednatel.

§ 25. Vznik a zánik odbočky.

a) Odbočka, zřízena Svazem, ustaví se na valné hromadě, svolané Svazovým zmocněncem. Po ustavení je výbor odbočky povinen učiniti o něm oznámení příslušnému dohlédacímu úřadu.

b) Odbočka zanikne, je-li úředně rozpuštěna, nebo usnese-li se tak valná hromada Svazu, na jejíž pořad byl návrh na rozejití se odbočky výslovně uveden.

c) V případě rozejití se odbočky případně jmění Svazu.

§ 26. Výklad a změna stanov odbočky.

a) Tyto stanovy jsou součástí stanov Svazu a mohou být změněny pouze valnou hromadou Svazu.

b) Naopak každá změna stanov Svazu stává se automaticky závaznou i pro stanovy odbočky.

c) Z těchto důvodů přísluší výklad stanov odboček svazovému výboru.

§ 27. Spolkové vyhlášky. Spolkové vyhlášky uveřejňují se způsobem, který určí výbor.

Z naší pošty: Teprve nyní jsme se dověděli o Věrné strážce a proto prosíme, abyste nám do naší obce posílali 5 čísel, t. j. do každé rodiny. Těšíme se na ni nesmírně; neb konečně budeme mít spojení s naším bratrstvem. Vladimír Baťa, Bojiště u Trutnova.

Volyňský Čech z Polska nám píše: S nesmírnou radostí přicházím, abych Vám poděkoval za zaslání Věrné strážce, kterou mi zaslal Karel Čondl, školní rada v Praze III, Sněmovní 1 a který mi také navázal spojení s mými příbuznými v ČSR. I když nejsem doma, cítím se stále Volyňákem. Nevím jen, jak Vám pošlu předplatné. Pozdravuji touto cestou redakci a mé příbuzné, matku Marii-Novákovou v Odřovicích, Jaroslava Baťu, Alexandra Břežinského a Josefa Beneše. Váš věrný volyňský Čech

Josef Jaroš,
Krakov, Kraszewskiego 23, Polska.

Poznali ji. Naši krajanku z Kanady, jejíž podoběnka byla uveřejněna v 8. čísle Věrné strážce, poznala Emilie Čmuchařková, Heřmanice č. 81, p. Dětrichov. Jmenované bude zaslána hodnotná kniha.

Krajan z Kanady nám píše. A. V. Stěch, Meath Park Sask, vyslovuje velkou radost nad tím, že mu posíláme Věrnou stráž. Stejně tak se líbí V. 8. i jiným Čechům. Neví jen, jak předplácet.

Krajané v Kanadě předpláci náš časopis do Ústředí Čs. národního sdružení v Torontu. Stejně tak v USA.

Různé zprávy

ČUZ o nás — mv o ČUZ

Československý svět — orgán ČUZ přináší pravidelně zprávy o činnosti Svazu Čechů z Volyně a o životě volyňských krajanů. Jsme tímto nesmírně potěšeni a budeme tak pravidelně činit i my. Kdo má zájem o tento týdeník, může si jej objednat v ČUZ, Praha III, Karmelitská ulice.

I Akční výbor ČUZ. Tak jako ve Svazu Čechů z Volyně ustavil se AV, stalo se poněkud později i v ČUZ. Předsedou ČUZ zvolen byl posl. dr. Steiner a řada osvědčených pracovníků, mezi nimiž je i zasloužilý krajan volyňský V. Švihovský.

VII. Masarykův den čs. zahraničí, organizovaný ČUZ za spolupráce četných celostátních organizací, měl velký ohlas v celém státě. V týdnu od 7. do 14. t. m. konají se ještě četné podniky. Sjezd katolíků, který se měl konati v Žatci a byl odložen, měl se také konati v rámci těchto oslav.

Náš vzkaz ČUZ. Pozdravujeme touto cestou všechny pracovníky tohoto všonárodního krajanského ústředí a prosíme o návrhy, jak spolupráci Čs. světa a Věrné strážce zintenzivněti. Někteří náš spolupracovník by zaslal zprávy do Čs. světa, které by zajímaly i ostatní krajany než volyňské, a my bychom prosili, kdyby redakce Čs. světa neb ČUZ nám zaslal k uveřejnění zprávy potřebné též pro krajany volyňské. Myslíme, že to bude část dobré a praktické spolupráce.

Pozvánka

Rada starších čs. pravoslavné obce v Mostě zve všechny příslušníky na slavnost vysvěcení pravoslavné modlitebny a na první staroslovanské pravoslavné bohoslužby v Mostě, Školní ul. čp. 153, které se budou konati dne 14. března 1948 v 10 hod. dopol.

Vysvěcení modlitebny vykoná otec archimandryt Andrej v zastoupení Arcibiskupa Pražského a Českého Jerveria, za spoluúčasti pozvaných kněží.

Zpívá pravoslavný sbor volyňských Čechů ze Žatce.

Po bohoslužbách pohoštění.

Rada starších čs. pravoslavné obce v Mostě prosí o hojnou účast.

Náš zemědělec

Slovanská zemědělská výstava v Praze

Letošní rok bude významným pro celou řadu podniků, které jsou pečlivě připravovány. Zemědělce nejvíce bude zajímat květnová jubilejní zemědělská výstava, kde mimo našeho zemědělství budou zúčastněny všechny slovanské národy.

Velkou odpovědnost mají naši chovatelé, jejichž chovatelské výsledky budou vystaveny nejenom domácí kritice, ale i kritice ciziny, s níž musíme konkurovat. Rozsah výstavy bude tak obrovský, že předčí všechny ostatní podniky, které se v tomto oboru u nás pořádaly. Všichni, kdož by chtěli vystavovat cokoli ze zemědělských výrobků, musí se snažit, aby to byl ma-

teriál skutečně kvalitní. K tomu účelu Svaz chovatelů dal návrh, aby byly předem pořádány okresní přehlídky zvířat, která by padala v úvahu pro odeslání na výstavu.

Pamatujte si ještě, když jsme četli v tisku na Volyni, že se v Praze koná ta neb ona výstava, jakou touhu jsme měli ji spatřit. Letos máme tu příležitost a musíme ji využít. Již teď si musíme zabezpečit účast. Budou se vypravovat zvláštní vlaky z celé republiky. Informujte se u JŠČZ. Zaríďte si to tak, abyste pokud možno všichni mohli výstavu shlédnout. Sledujte zemědělské zprávy v rozhlase a v odborném tisku. J. K.

Očista mezi přidělci konfiskátů

Směrnice ministerstva zemědělství a pozemkového fondu

Ministerstvo zemědělství a národní pozemkový fond oznamují úředně: Ministerstvu zemědělství a NP fondu bylo hlášeno, že při provádění očisty mezi přidělci zkonfiskovaného zemědělského majetku dochází ke změnám, které by mohly státu způsobiti značné národohospodářské škody a ohrozit řádný chod zemědělských prací. Z těchto důvodů vyžadává ministerstvo zemědělství a národní pozemkový fond tyto směrnice: Dospěje-li místní akční výbor NF k názoru, že přidělec zkonfiskované zemědělské půdy je osoba státně nespolehlivá a lidově demokratickému zřízení nepřátelská, podá odůvodněný návrh okresnímu akčnímu výboru NF na odnětí přidělu. Okresní akční výbor ve spolupráci s okresní rolnickou komisí přezkoumá návrh a po zjištění, že důvody pro odnětí přidělu jsou dány, uloží příslušnému místnímu národnímu výboru, aby na usedlost takovéhoto přidělce byla zavedena národní správa a jmenován správce podle dekretu č. 5/45 Sb.

Při zavedení národní správy pořídí MNV ve trojím vyhotovení soupis živého a mrtvého inventáře, zásob a bytového zařízení; jedno vyhotovení se ponechá národnímu správci, druhé obdrží MNV a třetí vyhotovení zašle MNV příslušné pobočce nebo úřadovně NP fondu. Spolu se soupisem inventáře sdělí MNV příslušné pobočce nebo

úřadovně NPF popisné číslo usedlosti, na kterou byla národní správa dosazena, jméno dosavadního přidělce a jméno národního správce. Tyto skutečnosti sdělí MNV současně příslušné osidlovací komisi ministerstva zemědělství.

O definitivním odnětí usedlosti nespolehlivému přidělci a o přidělení novému uchazeči rozhodnou místní a okresní rolnické komise spolu s ministerstvem zemědělství podle dekretu č. 12/45 a 28/45 Sbírky.

Dosavadní přidělec může opustit obec teprve po řádném vyúčtování s NPF a smí s sebou vzít za dohledu a odpovědnosti MNV pouze ten svůj osobní majetek, který si prokazatelně do usedlosti přinesl nebo za osídlení prikoupil. Soupis tohoto majetku nutno rovněž poříditi a zůstahe uložen u MNV.

Veškerý ostatní majetek musí zůstat na usedlosti a národní správce spolu s MNV je za to odpovědný.

Výslovně se upozorňuje, že zavedení národní správy na majetek přidělce, navrženého okresnímu akčnímu výboru NF k odnětí přidělu, nesmí mít za následek přesídlování osidlenců v pohraničí, změny v přidělu, přemístování živého a mrtvého inventáře jakož i zásob a bytového zařízení. Pokud snad již k takovýmto přesunům a změnám došlo, nutno obnovit původní stav a

po zavedení národní správy vyčkat definitivního rozhodnutí shora uvedených orgánů.

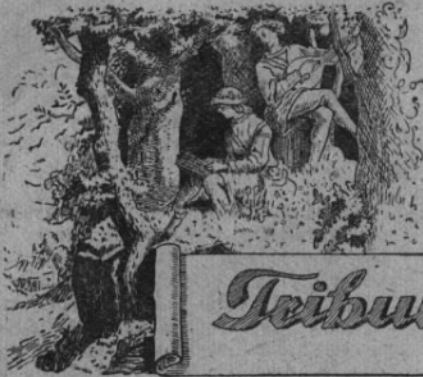
Tato úřední zpráva dává se na vědomí všem orgánům v této směrnici jmenovaným, se žádostí, aby podle ní postupovaly a přezkoumaly i případy již provedené.

Proč potřebujeme bílkovitá krmiva? Nedostatek pícnin donutil rolníky, aby se na podzim zbavili většího počtu dobytka. Zato se snížila nabídka v nynější době. Větší porážka vepřů může býti chovem nahrazena do jednoho roku, hovězího dobytka však do pěti let. K dostatečnému výkrmu dobytka je třeba hojně bílkovitých krmiv, kterými našemu hospodářství vydatně pomáhá SSSR. Při dostatečném množství bílkovinných krmiv zvýší se produkce mléka a podpoří zvýšený chov dobytka.

Příprava brigád pro jarní zemědělské práce. Již v lednu t. r. bylo přikročeno k provádění příprav pro zřízení brigád na zemědělské práce v roce 1948. Zjišťování potřeby pracovních sil, které provedou okresní úřady ochrany práce za pomoci jednotného svazu českých zemědělců, má být provedeno do 15. března t. r. Současně reguluje okresní národní výbor za spolupráce orgánů Revolučního odborového hnutí nabídky pracovních sil. Kolektivy, které pracovaly k oboustranné spokojenosti v roce 1947, budou odeslány na stejná pracoviště. Odeslání brigád bude se prováděti v rámci okresů, které budou rozděleny na soběstačné, nesoběstačné a přebytečné. IS

Dostaneme 3.000 tun masa z Polska. Nový ministr zahraničního obchodu dr. Gregor vnesl svým příchodem do celého úřadu nového ducha a ihned zařídil nutné kroky, aby veškerá administrativa stala se pružnou, bezbyrokratických létek, které byly vždy brzdou povítm pracovníkům. Na ministerstvo budou pozváni odborníci, aby zavedli nový pracovní systém, který zjednoduší a zrychlí veškerou agendu. Budě to pracovní systém Bafoových závodů, kde si věděli s byrokratismem rady a vymetli jej. V neděli odletěl na jednodenní návštěvu do Polska sekční šéf MZO E. Löbl a jednal ve Varšavě o nákup masa pro zlepšení naší výživovací situace. Budě to 2.000–3.000 tun masa, ponejvíce vepřového. Ve středu dne 3. března odletí ráno do Bukurešti a také zde bude předběžně jednat o nákupu masa pro náš stát. Tato iniciativa nového ministra našla vděčný ohlas u našeho lidu a bude jistě také vyjádřen zvýšeným výkonem. IS

Poslední naděje! Po mnoha zklamáních hledám touto cestou Jaroslava Kassala z obce Bryšce na Volyni, který konal službu u 1. samostatné čs. brigády, pol. pošta 38032 „B“ a padl v boji u Dukly. Kdo něco ví o jeho smrti, nechť napíše otci, který tuto zprávu potřebuje jako doklad k žádosti o podporu. O zprávu prosí Josef Kassal, Kladruby č. 4, okres Teplá.

Tribuna mladých

Oslavy 98. narozenin T. G. MASARYKA a bítev u Bachmače a Sokolova v Žatci

V sobotu dne 6. t. m. v předvečer 98. narozenin presidenta Osvoboditele T. G. Masaryka a slavných bítev u Bachmače a Sokolova uspořádala místní vojenská posádka v městském divadle slavnostní akademii.

Akademie byla zahájena slavnostními fanfárami trubačského sboru, načež následoval projev pana pplk. Brixilo, který vyzvedl velikost osobnosti našeho pres. Osvoboditele Tomáše Masaryka a vyzvedl význam slavných bítev. Následovalo pak klavírní trio profesorského sboru reál. gymn.: pí prof. Nováková, pp. prof. Slavík a Hájek, kteří spěstřili slavnostní večer provedením Dvořákova tria op. 90. Následovaly pak sólové a sborové recitace, jakož i sborové písně s doprovodem orchestru r. g. a uč. ústavu za řízení pana prof. Hájka. Vystoupení se skvěle zhostil náš Soubor volyňské mládeže, který předvedl

Soubor volyňské mládeže čeká velký kus práce. Byl doplněn novými členy a brzy se započne s nacvičováním nových čísel. Po tom všem se chystá zájezd nejen do míst, kde jsou usazeni naši krajané, ale po celé naší vlasti, pokud to ovšem čas dovolí.

-1-

již ani nevím, zda vůbec jsem něco řekl, neb jsem byl tak překvapen a omámen, zůstal jsem stát, drže košík v rukou, a dívaje se za odjíždějícím presidentem.

Z mého překvapení jsem ani neslyšel dojíždějící hládku a rázné oslovení: „Tak co tu stojíš, chlupče, ať jsi už pryč!“

Nečekal jsem a pádil domů. Po přejezení ohrady jsem si sedl a dlouho uvažoval. Jak je to možné, že mě nepokáral? Byl tak lidský, tak jednoduchý a přece tak velký. Dnes, když vzpomínáme jeho narozenin, doporučuji naší mládeži, aby si přečetla Čapkovy „Hovory s Masarykem“.

V nejbližší době přijedeme k Vám

Několik pohledů do života Souboru volyňské mládeže

Nová doba nové chce mít činy a těmito novými činy musí se ukázati znovu naše volyňská mládež, jejíž orientace ke slovanské družbě byla vpravdě skutkem dřive, než se cele uskutečnila v našem státě a národě. V jesenické škole organizované mnou a za jedinečné pomoci poslance doktora Steinera a zejména pak za osvědčeného vedení velkého Slovana a umělce mistra Libovického počala nová era v hnutí volyňské mládeže. Utvořený soubor volyňské mládeže při SČZV z chovanců Studentských domovů volyňské mládeže, které vydržuje Kruh přátel volyňských Cechů, stal se střediskem praktického pěstování slovanské vzájemnosti. Nacvičeno bylo více jak 30 čísel zpěvů, tanců a recitací slovanských národů. Z těchto pak větší polovice jest věnována národům našeho velkého přítele a ochránce SSSR. Pořizeny byly kroje ukrajinské, ruské a československé a soubor vydal se na uměleckou pouť po vlasti do míst, kde jsou usazeni Volyňští ve větším počtu. Započal v Žatci v rámci oslav velké říjnové revoluce „Pásmem slovanských písní a tanců“, podnikem to, který byl nejzdařilejší z celé oslavy a jehož návštěva byla přímo imponantní. Několik dní po prvním vystoupení přichází souboru dopis velitele žatecké posádky, ve kterém blahopřeje souboru a vyslovuje upřímný údiv. Pak přicházejí Podbořany, znovu radost a nadšení volyňského bratrstva a údiv, co v krátkém čase prostá studující volyňská mládež dokáže. Ruský, ukrajinský, běloruský zpěv a tanec vystřídává působivý a originálně přednesený zpěv polský, hýřivý mazur, a pak jde jedno číslo za druhým, až jsme zase u nás doma. Tu přichází dopis okresního sekretariátu komunistické strany Československa z Podbořan s pochvalou, obdivem a podotknutím, že tak si představují propagaci

některé ukázky národních tanců bratrů Rusů a Ukrajinců. Perlou večera byl tanec baletního mistra Libovického „Duch podzemního hnutí“, který opravdův mistrovským provedením a znázorněním mohutnosti této odbojové složky, která zvedala zdeptanou naši vlajku a společným úsilím všech Čechoslováků, za vydatné pomoci slavné Rudé armády, zvedla ji a postavila zas na čelné místo mezi vlajky mírumilovných států, přímo uchvátil hlediště. Celý náš soubor v čele s mistrem Libovickým podal zase skvělý výkon a dokázal tak oddanost Masarykovu odkazu a odkazu padlých hrdinů u Bachmače a Sokolova. Slavnost měla krásný průběh, vyzněla mohutným dojmem a byla zakončena státní hymnou. Účastníci, kteří takřka zaplnili hlediště, odešli spokojeni s novými předsevzetími do další práce.

-ck-

VI. Libovický:

Prvně u T. G. Masaryka

Být vlastencem a člověkem neznamená opakovat stále jen hesla, chlubit se s tím, vynášet se nad jiné. Právě vlastenectví ukáže se v denní vlastenecké práci a lidskosti. Takovým byl TGM. Zde vzpomenu na mé první setkání s tímto velkým člověkem našich dějin. Je to setkání trochu neobvyklé. Nebyla to žádná audience, bylo to setkání, nikým nepřipravené, nezvyklé, ale zato velmi lidské. Když jsem přijel do ČSR a studoval balet v Praze, na prázdniny roku 1934 jsem si zajel na Křivoklát. Známé křivoklátské lešy jsou úzce spjaty s Lánskou oborou. Ježto jsem náruživým sběračem hub, každý den jsem chodil po lesích na hříby, vždy časně z rána jsem brouzдал lesem. Jelikož ale bylo takových fanoušků tohoto sportu více, bylo těžko nalézt hříbů dostatek. Proto jsem si zašel do Lánské obory. Přelezl ohrazení, a tam bylo hříbů dostatek. Ovšem ani jsem nehlesal, opatrně, skoro ani nedýchal; jsem se ubíral zpět. Musel jsem přejít cestu, abych se vracel nejkratším směrem. Sotva jsem vkročil na cestu, kde se vzal, tu se vzal jezdec na koni, a nebyl to nikdo jiný, než

president Osvoboditel T. G. Masaryk.

Nejdříve jsem chtěl rychle přeběhnout cestu. Srdce mi zabušilo, co teď bude? Přece jsem byl nedovolen v jeho oboře a ještě tam nasbíral košík hříbů. Utéci nebylo času. Zůstal jsem stát, pozdravil a čekal na přísné pokárání. Tím více, že za ním se objevili další dva jezdcí, kteří ovšem zase zmizeli uviděvše nás. (Byl to „bezpečnostní“ doprovod pana presidenta, který on si ovšem stále zakazoval a proto se mu nesměli ukázat na oči.) Na můj pozdrav, který byl velmi zkroutěný, neb jsem se cítil vineň, odpověděl pan president vesele „Dobrý den“ a hned dodal: „Tak co, rostou, rostou?“ Zmateně jsem přikyvoval hlavou. Stále čekal jsem, co asi řekne. Byla ve mně duše porobeného, že se na panské nesmí! To jsem si přivezl z Volyně a nemohl jsem se toho zbavit. K mému překvapení pan president Osvoboditel si prohlédl hříby, vzal některé do rukou a pochvaloval si, jak jsou krásné. Dal mi poučení, že zde také roste hříb Satan, který je velmi jedovatý, a pak odcválal, popřáv mému sběru zdar. Snad jsem tenkrát koktal „dědekují“.

slovanské myšlenky v praxi. Pak přichází slavný zájezd do východních Čech a na Moravu. Byla to cesta vpravdě triumfální. Celý týden jsem obížděl a organizoval. Vše bylo dobře připraveno, největší sály v okresních městech byly naplněny do posledního místečka. Zástupci posádky, ONV, MNV, přátelé a Volyňští obdivují nadšenou mládež a ovace se stále stupňují. Zájezd byl pořádán bez jakékoliv podpory z veřejných prostředků, zúčastnilo se ho přes třicet osob, náklad na cesty při 25% slevě činil takřka 20.000 Kčs. Avšak nejen že náklad byl uhrazen ze vstupného, ale ještě 15.000 Kčs máme k dispozici na doplnění krojů. Pak přicházejí za námi desítky dopisů do zatce utvrzujících a povzbuzujících. Není však již času. Zase studium, více než 50% členů souboru bude letos maturovat.

Teď však pojedeme zase. Pojedeme do severních Čech k našim, pojedeme na Kladensko k navázání styku s horníky. Doplnění o npor. Cilce, který zvláště v posledních historických chvílích spolu s několika jednotlivci vykonal pro Volyňské dílo obrovské, které teprve s odstupem času dovedeme ocenit.

Nuže, přijedeme zase, těšíme se na Vás a na shledanou! J. Dušek.

Spěte sladce,

my na Vás nikdy nezapomeneme!

7. března 1948...

Již od časného jitra sjížděli se okolní krajané do Dolní Dlouhé Loučky k Polívkovým. Polívkovi totiž propůjčili část svého domu pravoslavným občanům obce, kteří zde zřídili stánek Boží. A tento den konaly se zde velké bohoslužby za našeho tatíčka presidenta osvoboditele T. G. Masaryka, za padlé hrdiny v druhém odboji z obce Hlinska na Volyni, za padlé a umučené občany Hlinska od r. 1939 do r. 1945, za vyvražděné hlinské rodáky v obci Malině a za všechny oběti minulé hrozné války.

Není nic drahocenného v bohoslužebné místnosti v Dolní Dlouhé Loučce, ale při vejíti zapůsobil na nás velikým dojmem pečlivě upravený a květinami pdzobený jednoduchý oltář, kde v barvách květin spočívala podobizna draheho zesnulého presidenta a černými písmenami tištěný list papíru, truchlivá to vzpomínka na padlé hlinské hrdiny.

Mši svatou sloužil otec duchovní Kačer z Uničova a otec duchovní Hoffman, který jako host přijel na bohoslužbu z Chudobína, okr. Litovel. Tiché štkání rozléhalo se místností, když chudobínský otec duchovní předčítal jména a příjmení 66 padlých hlinských občanů, oběti to za naši

svobodu, oběti za svobodu československého národa.

Tichý pláč se nesl místností, bolest škubala svalnatými tvářemi mužů, pěsti se křečovitě sevřely a srdce naplněna byla vzpomínkami na prožité chvíle v kruhu těch drahých otců, mužů a synů a sourozenců...

A vám, draží Volyňáci ze všech vesnic a vesniček volyňských, při čtení těchto řádků vyvstanou v myslích obrazy padlých a umučených hrdinů, vašich blízkých, vašich živelů... Čest jejich památce...

Taková byla česká větev na Volyni, takové oběti přinesla každá dědina, samota... Nezradili... a nezradí...

Hluboko vryla se nám v paměť slova T. G. Masaryka: „Buďte se na vás dívat, jak to povedete,“ opakovaná otcem duchovním Hoffmanem z Chudobína.

A my, Volyňáci, jako vzorní občané jdeme cestami, které nám oni ukázali. Buďme dobrými Čechy a vlastenci!

Vezměme si za vzor místo různých politických hesel a třenic práci, práci poctivou, kteráž bude vedle padlých obětí druhým skvělým činem při výstavbě naší drahé vlasti, vykoupené krví našich blízkých...

Při památce těch našich drahých slíbme si, že budeme jejich nejvěrnějšími ochránci.

Spěte sladce, my na Vás nikdy nezapomeneme. Václav Šimek.

Obec Hlinsk na Volyni

Seznam vojáků, padlých v druhém odboji čs. zahr. armády v SSSR

Leon Zahrádka, Emil Pekárek, Josef Tichý, Jan Nosek, Vladimír Kačer, Josef Nechvíl, Vladimír Jedlička, Josef Pavlíček, Vasil Hlučeňko, Leon Papoušek, Boris Zeman, Václav Jeníček, Josef Svoboda, Josef Jedlička, Vladimír Jedlička, Václav Danda, Svatoslav Horn, Jan Kafka, Jan Olič, Josef Moulis, Emil Kadefábek, Alexandr Říha, Josef Dvořák, Václav Dvořák, Antonín Šerefuk, Leon Mastný, Josef Čížek, Štěpán Novák, Vladimír Valenta, Václav Valenta, Antonín Ptáček, Josef Průšek, Václav Červinka, Josef Voženílek.

Seznam občanů zahynulých tragickou smrtí 1939-1945

Jan Tarnavský, otec duch., Josef Kerner, Jiří Otmar, Antonín Hončík, Anna Hončíková, Josef Hončík, Růžena Hončíková, Vladimír Hončík, Jiří Hončík, Anastazie Buchalská, Ondřej Kubišta, Metoděj Mastný, Emil Musil, Emil Karro, Vladimír Karro, Anna Umlaufová, Olga Otmarová, Marie Pivovarčuková, Vladimír Pivovarčuk, Marie Pivovarčuková, Jiřina Pivovarčuková, Miroslav Pivovarčuk, Emil Procházka.

Seznam rodin hlinských rodáků vyvražděných Němci v Českém Malině

Josef Novák, Justina Nováková, Marie Nováková, Josef Novák, Josef Dobrý, Anna Dobrá, Věra Dobrá, Josef Příbyl, Alexandra Příbylová, Anna Příbylová.

Spěte sladce, nezapomeneme! Rodiče, manželky, děti a známí.

Josef Martinek, narozen 25. 3. 1910, Kvasilovo na Volyni, za osvobození vlasti v bojích pod Duklou padl dne 9. 10. 1944.

Vzpomínáme a nikdy nezapomeneme na Tebe.

Tvá truchlivá manželka Libuše, děti Viktor a Bohumil, matka a bratr Jiří.

Vzpomínáme. 11. září 1947 byly tomu tři roky, co padl za vlast v boji proti německým okupantům náš milovaný syn a bratr Antonín Doležal z Liště na Volyni. Byl dobrým vlastencem, miloval svou vlast a národ, ne-dočkal se však jeho svobody.

Prosíme všechny, kdož jste jej znali, vzpomeňte s námi. Budiž Ti země česká lehkou.

Vzpomíná matka a sestry.

Dne 6. února t. r. je tomu tři roky co padl v boji pod Mikulášem na Slovensku náš syn, bratr a vnuk Bohuslav Svíttek, ppor. východní zahraniční armády, nar. 23. VI. 1926.

Prosíme všechny, kdož jste ho znali, věnujte mu tichou vzpomínku.

Spí Slávečku klidně ve svém hrobě, mí na Tebe nikdy nezapomeneme.

Rodiče, sourozenci, děda s babičkou.

Budujeme sociální fond

Uvažujte jak pomoci!

Některé časopisy podnikly akci a hodlají věnovati jeden milion korun na XI. všesokolský slet. Já mám zato, že by volynští obchodníci mohli podniknouti akci pro pomoc vdovám a sirotkům, případně ve prospěch Studentských domovů volynské mládeže v Zatici.

Já jsem pekař a jsem ochoten věnovati z každého prodaného bochníku chleba 30 hal. na tento účel. Je však třeba, aby tak učinili všichni usazení obchodníci a živnostníci, kterých je v našich řadách značný počet. Každý by mohl přispěti něčím a tak bychom zajistili značnou částku potřebným. Svaz by mohl vydati útržky po 1, 2, a 5 Kčs a případně 30 a 50 hal. a ty by se pravidelně zúčtovali. Pište bratři redakci do Zatec a případně mně a vykonáme něco, co by bylo hodno našeho jména.

Vladimír Čech,
Malá Černoc, p. Velká Černoc.

Redakce vítá-tento tak šlechetný návrh a prosí, aby volynští živnostníci případně i rolníci, kteří dodávají mléko do mlékáren, se k této akci připojili.

Dne 29. února 1948 bylo v pravoslavném chrámu v Zatici požehnáno sňatku sl. Věry Novotné ze Skupic s p. Vladimírem Havlíčkem, bytem v Kopistech, okr. Most. Na svatbě, která byla opravdu volynská, bylo sebráno na podnět p. Ant. Snajdra ze Skupic 1300 Kčs pro vdovy a sirotky z Volyně. — Dárcům srdečné díky!

Poděkování do Kolečovic. Na svatbě sestry Libuše Rolerové s bratrem Václavem Růžičkou z Chrástán dne 29. II. 1948 bylo sebráno na popud bratra Mikuláše Loskota 1300 Kčs ve prospěch sirotků ve Studentských domovech volynské mládeže. Správa Domovů vzdává upřímné a vřelé díky a prosí volynské bratrstvo o následování.

Poděkování. Na svatbě br. Rostislava Cendelína ze Sedlece, okres Litoměřice, se sl. Marií Pokropovou z Dolních Vlčovic u Dvora Králové n. L. vybráno bylo z popudu p. Antonína Řepky 1525 Kčs na sirotky v Domovech volynské studující mládeže. Správa Domovů vzdává upřímné a vřelé díky a prosí o následování.

Velemín. Dne 29. února 1948 bylo v českobratrském evang. chrámu v Lovosicích požehnáno sňatku Emilie Slepíkové a Jiřího Mišuna. Na hostině pak vybráno bylo 720 Kčs na sirotky a vdovy. Novomanželům blahopřejeme.

Na svatbě p. Václava Křivky a Emilie Vaňkové v Nové Vsi-Děkov za účasti p. Antonína Křivky a p. Jindřicha Křivky z Podbořan bylo vybráno na podnět p. Antonína Křivky na

vdovy a sirotky po padlých vojinech 1.000 Kčs. Všem dárcům srdečně děkujeme!

Na svatbě p. Jana Semerady a sl. Květoslavy Janské dne 1. III. 1948 v Heřmanově bylo vybráno-na podnět p. Jana Kutilky z Hořoviček na pomoc vdovám a sirotkům po padlých vojinech 965 Kčs, což jest důkazem vřelého a otevřeného srdce krajanů z Volyně. Všem dárcům srdečně děkujeme!

Na silvestrovském večírku u pana Josefa Mokrého st. v Podlesicích č. 25 bylo sebráno 630 Kčs ve prospěch volynských vdov a sirotků po padlých. Všem dárcům srdečně děkujeme!

Z Uničovska. Při svatbě Mařenky Najmonové s p. Vladimírem Volákem v Uničově na podnět pp. Vladimíra Tomina a Vladimíra Vondráčka byla uskutečněna sbírka ve prospěch Svazu Čechů z Volyně, odbočka ve Šternberku, která výnesla 720,80 Kčs. Odbočka Svazu na tomto místě novomanželům blahopřeje mnoho štěstí a stálé lásky v tak významném kroku do života, dárcům pak upřímné díky za dobrou srdce. Podotýkáme, že onen obnos zůstane v rezervě pro sociálně slabé na našem okrese.

Na svatbách sl. Jarušky Hégrové s p. Emilem Noskem a sl. Lidušky Hégrové s p. Mikulášem Kafkem, obě v Dolním Sukolomě, na podnět pp. Vladimíra Balouna a Vladimíra Odvárka bylo při svatební hostině vybráno ve prospěch sociálního fondu SČZV v Zatici 1240 Kčs. Všem dárcům, přispěvším svou hřivnou k zmírnění bída a utrpení ubohých, vyslovujeme své upřímné díky a milým novomanželům přejeme do společného života stálou lásku a radost v manželském spolužití.

Odbočka SČZV ve Šternberku.

Při svatbě sl. Vlasty Sklenkové s br. Mikulášem Vondráčkem v Oráčově dne 22. února 1948 byla na podnět br. Josefa Vegrichta a Jana Jelínka, faráře církve českob.-ev. uctěna památka našich padlých 2 minutami ticha. Po této vzpomínce byla uspořádána mezi svatebčany sbírka ve prospěch pozůstalých po padlých hrdinách. Bylo vybráno celkem 1950 Kčs. Děkujeme ze srdce všem dárcům a mladým novomanželům přejeme dobrý vitr do jejich plachet. J. Vegricht.

Na Sumperecko. VLADIMÍR KALCOVSKÝ, sml. prof. obch. akademie v Sumpěrku, ul. K. H. Máchy č. 12, soudní přisečný tlumočnick jazyka

ruského a ukrajinského, vyhotovuje překlady dokladů. Stačí zaslati doporučeně poštou a budou Vám vyhotovené vráceny na dobírku.

Nabídnutí k sňatku. Volynský Čech, 25letý, 181 cm vysoký, nemá příležitost ke seznámení. Hledá dívku, ke které by se mohl přiznati. Nabídka do Věrné stráže, Zatec, značka: „Mé vlastnosti Tě nezklamou.“

60letý vdovec hledá ženu průměrného věku. Mám menší hospodářství u Prahy. Zájemci pište do admin. t. čas. pod značkou: „Bezdětný“.

Blahopřání. Br. Alexandru Náglovi k narození dcerušky srdečně blahopřeje redakce a administrace a zaměstnanci SČZV.

Hledáme

Stěpán Falout, Lomnice č. 65 u Falknova nad Ohří, hledá: četaře spojaře 1. dělostřeleckého pluku, 1. sam. brigáda gen. Svobody z SSSR, zakarpatského Ukrajince Jurtna, poručíka Fizira Ferka a Kosa, četaře Mariusu Křivanicovou, rotmistra Gnizzila, rotmistra Sonju Pavlišencovou, kapitána Petra Rajcina a četaře Evu Markvičovou, všechny od 1. protiletadlového oddílu 1. brigády v SSSR. Jmenované prosím o sdělení adresy, poněvadž je potřebuji jako svědky v soudní věci. Cestu a výlohy hradím.

Antonín Kabil, Světec 20, p. Bezvěrov, okr. Planá u Mar. Lázní, hledá Mikuláše Chocholouše a jeho manželku Věru z obce Hlinsko na Volyni. Jmenovaný také hledá pí Annu Pecháčkovou z Rovna. (2567/Č-1948)

Josef Brychta, Praha XI, Lupáčova 7, hledá rodinu Ledvinovu a Josefa Kabrtu z obce Ivaniče u Vladimíra Volynského. Jmenovaní nechtě se ohlásí na adresu shora uvedenou.

Anna Miliněvská, Popovice u Mar. Lázní, p. Mnichov, hledá vol. Čecha Vladimíra Horbačka. Jmenovaný nechtě se ohlásí na shora uvedenou adresu.

Vilém Podracký, nar. 1889 v Podženicích-Zelově, nechtě oznámí svou adresu Svazu Čechů z Volyně, pí Černé, za účelem odebrání výpisu z rejstříku trestů.

Karel Moravec z Michalovky na Volyni pátá po Oldřichu Moravcovi, asi 17letém, z Michalovky. Jakékoli zprávy zašlete na adresu: Karel Moravec, Bezděkov čp. 7, okr. Teplá, pp. Toužim.

Věra Daniluková, Český Jiřetín 6 u Mostu, hledá Stěpána Jenče z Dědovy Hory, který bydlel v Klevani.

Věrná stráž vychází jednou týdně. Vydává Svaz Čechů z Volyně nákladem vlastním. Odpovědný zástupce listu redaktor Jaroslav Chudoba. Red. a admin.: Zatec, nám. dr. E. Beneše 155, tel. 550. Tiskne „Svoboda“, fil. v Zatici, telefon čís. 374. — Používání novinových známek povoleno ředitelstvím pošt a telegrafů v Praze, čj. IA-Gre-2372-OB. Dohledací poštovní úřad Zatec. Předplatné na rok 1948 je 150 Kčs. Konto poštovní spořitelny č. 14939 — Okresní záložna hospodářská Zatec.